

Széles skálán — eredményesen

A múzeumi hónap gyorsmérlege

Huszonkettő rendezték meg a most leköszönő októberben az országos múzeumi és műemléki hónap eseményeit. A szegedi rendezvényeknek különös jelentőséget tulajdonított az a tény, hogy a város múzeumlapjának centenáriumi ünnepeltük. Száz esztendővel ezelőtt született meg az a városi régiség- és történelmi tár, amely megalapozta a mai, országosan is jelentős múzeumi hálózat kialakulását. Októberben az érdeklődők tíz- és százezerrel figyeltek a múzeumi leltárak, gyűjtő, feldolgozó, tudományos kutató és közművelődési tevékenységre, a műemlékvédelem problémáira. Ezt a fokozott társadalmi érdeklődést a múzeumok nagyszabású programmal igyekeztek kielégíteni.

Az eseménysorozat végéhez közeledve dr. Trogmayr Ottó megyei múzeumigazgató foglalta össze a legjelentősebb eredményeket, a legfontosabb tapasztalatokat.

— Mindenekelőtt hangsúlyozni kell a múzeum százéves születésnapjára rendezett keresztmetszet-kiállításunk fontosságát, melyet a díszteremben rendeztünk. Ez a bemutató részint történeti áttekintést nyújt az intézmény életéről, részint külön-külön bemutatja a múzeumban folyó kutatási profilokat. Így közzönség elé került a régészet, a numizmatika, a néprajz, a természet-tudomány, a hely- és munkaszocializáció-történet, a képzőművészet megannyi kiemelkedő emléke. A tárlat terveink szerint a jövő év elejéig tekinthető meg.

— Szegeden tartotta országos szakmai továbbképzését a hazai régészettudomány. Melyek voltak a kiemelkedő témák s milyen eredményekről tudtak beszámolni a szakemberek?

— Az idei országos szakmai továbbképzés középkori régészetünk legfrissebb eredményeit és időszerű feladatait vitatta meg. Több mint százán érkeztek az ország minden részéből — a háromnapos tudományos program során 18 előadás és 12 korrefératumban hangzott el. Az utóbbi egy-másfél évtized legjelentősebb eredményeit vették számba a szakemberek, s fölrajzolták a közeljövő perspektíváit is. Kiemelkedő témája volt a konferenciának az ispanági központok és megyeszékhelyek kutatásában elért eredmények föltérképezése; a koraközépkori és középkori falvak vallatása, előadások nyomán fölsorakoztatták a különböző középkori falutípusokat, életmódokat, speciális emlékeket; mind ez ideig keveset tudunk a kunok és jászok egykori életéről, a tudományos program során a kutatók beszámoltak a föltárt falvak, templomok és temetők elemzése nyomán kialakult képükről.

— Talán soha olyan népszerű kiállítást nem rendeztek Szegeden, mint amilyen

a most is látható cínfigurák bemutatója a Horváth Mihály utcai Képtárban.

— Valóban, az NDK kultúrözvevényének és a Weimari Városi Múzeumnak közös bemutatója minden várakozást felülmúlt. Alig egy hónap alatt több mint 30 ezren látták a tizezernél is több cínfigurát fölvonulató kiállítást. A bemutató minden bizonnyal rekordot fog dönteni, hisz az eddigi csúcs a Munkácsy Mihály és Paál László festményeit bemutató tárlat volt, melyet a nyitvatartás alatt 36 ezren láttak — a cínfigurák még december elejéig megtekinthetők! Ugyancsak nagyon népszerű a szegedi magángyűjteményből válogatott történelmi fegyverkiállítás a Közművelődési Palota kupolájában. Mindkét tárlat azt bizonyítja számunkra, hogy a képzőművészek mellett érdemes figyelnünk a múzeumi gyűjtemények más ágaira is, hisz lemerhető a közönségigény, a fokozott érdeklődés.

— Úgy tűnik, mintha a hagyományos és jól bevált profilhaték versgényebb rendezvényeket kínáltak volna.

— Ez egyáltalán nem véletlen — szándékosan terveztünk kevesebb eseményt. Rá kellett jönnünk, hogy nemcsak a mi teljesítőképességünk és energiánk véges, de a közönség ideje és érdeklődése is. Ennek ellenére sikeresnek mondhatók a régészeti, történelmi, természettudományi és néprajzi héten bemutatott új szerzemények, bemutatók és a többi ehhez kapcsolódó program. A múzeumi kirándulások közönséget váltottak, míg néhány évvel ezelőtt üzemi munkások töltötték meg a buszokat, az elmúlt hét végén indított 12 autóbussz a megye múzeumainak gyűjteményeit általános és középiskolásokkal ismertette meg. Fontosnak ítéltük tudományos ülésszakunkat, ahol a múzeumi hálózat szakemberei rendkívül jelentős kutatómunkájukat tárták a kollégák és a nagyközönség elé. A kellemes őszi idő kedvezett a nem szervezett kirándulásoknak is, rengetegen keresték fel az elmúlt hónapban az Opusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparkot, mely október 31-én, hétfőn, jövő tavaszig bezárja kapuit. Még két fontos rendezvényünk van hátra: ma, vasárnap a múzeum dísztermében Táóé, Algyő és Deszk után két község, Zákányzék és Üllés népművészete mutatkozik be; holnap, hétfőn pedig Makón, a múzeumban nyílik kiállítás a táj legszebb festett paraszttúraiból — a legrégibb 1813-ban készült. Az idei múzeumi és műemléki hónap zárására elhagyta a nyomdagépeket a Móra Ferenc Múzeum legfrissebb évkönyve, amely 20 tanulmányt tartalmaz, átfogva a múzeumi kutatás sokszínű és széles skáláját.

T. L.

Van úgy, hogy hetente több tucat levél gyűlik össze dossziénkban, de előfordul az is, hogy ideiglenesen alábbhagy olvasóink írásai kedve. Ez történhetett most is, mert igen sovány dossziét vehettünk át a szerkesztés napján, csütörtökön a Postaláda e héten seros összeállításra. Ezúttal nem küzdve hát a bőség zavarával, arra is kínálkoztott lehetőség, hogy egy-egy korábbi keltezésű, közérdekű panaszoslevélnek alaposan utánajárjunk, és azonnal közöljük az illetékesek válaszával, tájékoztatva ezzel az ügyben érdekeltebbi olvasóinkat is. Úgy gondoltuk, nem csupán egy embert érintő gond, hogy a praktikus és kényelmes kontaktlencse miatt többször is Budapestre kell utazniuk a szegedieknek — pénztárcájukat és szabad-, netán munkaidőjüket nem kímélve. „Kisebb bajunk is nagyobb annál,

Kontaktusok — kontaktlencseügyben

N. A. hívta föl figyelmünket, sok más kontaktlencsét igénylő szegedi nevében is, milyen nehézkesen és milyen áron juthat el egy városunkbéli gyengébben látó óráig, hogy végre viselhesse ezt a segédeszközt.

„Azt hiszem, a kontaktlencse ma már nem luxusigény. Elérése azonban luxus. Nemcsak az ára miatt, hanem a gyakori pesti utazások miatt is. Különösen, amióta a jegy árát fölemelték. Háromszáz forint odavissza nem kis pénz. Ráadásul többször is meg kell tenni ezt az utat. Az utazás költségeit csak különleges esetekben térítik meg. Pedig a lencse mindenki számára sokkal jobb, mint a szemüveg, mert nincs súlya, nem nyomja az orrot, s esztétikusabb is. Nagyon jó lenne, ha Budapesten kívül más városokban, így Szegeden is lenne kirendeltsége a kontaktlencse-laboratóriumnak.”

A bonyolult, illetékes utáni szegedi nyomozás eredményeként sikerült megtudnunk egy budapesti telefonszámot, az OFOTERT központot és egy osztályvezető-helyettes nevét, Hegedűs Sándort. Miután kapcsolatba kerültünk, a következő felvilágosítást kaptuk tőle: foglalkozunk azzal a gondolattal, hogy kirendeltséget hozunk létre Kecskemét után Szegeden is.

Kisállattartók nagy gondja

Macsát, kutyát nem tartó ember aligha tudja elképzelni, hogy valakinek fájdalmat, gondot okoz negy-lábú kedvence betegsége, netán elvesztése. Pedig az állatszeretnek valahogy köze van a humanitáshoz is... Az érzelmeiken túl azonban kötődünk mi az állatokhoz, különösen a kutyához érdekből is: legendák egész sora szól az okos ebek hasznosságáról, hűségéről, bátorságáról. Egyik olvasónk, Ö. Gy.-né súlyos beteg asszony, aki jelző kutyája nélkül ritkán megy ki az utcára, s odahaza is biztonságot nyújt neki a már sok évet megélt állat. Erthető hát, hogy aggódva vitte mindig orvoshoz, ha valami rendellenességet tapasztalt. A jól ismert és tisztelt állatorvos, dr. Prigli Mária azonban az utóbbi időben nem fogadta betegeit, emiatt aggodalmában fogott tollat olvasónk: „A doktornő kitűnő szakorvos, ez a kisállattartók egyönte-

mint amiért a kisállattartók panaszkodnak” — legyint-hetnek sokan, de be kell látnunk, egyre több magányos, idős ember, gyerektelenül maradt, vagy természethez ragaszkodó házaspár, kis- és nagydiák mindennapjait szépíti meg a velük egy födél alatt élő papagáj, macska, kutya, hogy a többi állatot ne is említsen. Erthető hát, ha az ő egészségügyi ellátásukért is aggódnak gazdáik.

Ennek első föltétele, hogy a Kelemen utcában levő, fölüjtés alatt álló épületet, amelyben nagy alapterületű üzletet utaltak ki részünkre, átadják. Elképzeléseink szerint komputeres szemvizsgálatot végeznek majd itt, s ha erre alkalmas orvost találunk, a kontaktlencse viseléséhez szükséges alkalmassági vizsgálatra is lesz lehetőség. Komoly pénzügyi feltételei is vannak a kirendeltség működésének, ugyan- is a viszonylag kis forgalom ellenére nagyobb készletet kell itt is tartaniuk. Márpedig a lencsék cseh és finn importból származnak.

A kérdés egyelőre tehát az, mikor lesz kész az a bizonyos Kelemen utcai épület. Az IKV osztályvezetőjétől, Tóth Dezsőtől megtudtam, a 8. szám alatti épületet a CSOMITERV tervei alapján alakítják át, födémcsertét végeznek a CSOMIEP kivitelezésében. A munkával előreláthatóan a jövő év végére készülnek el, akkor adják át a földszinti részben helyet kapó, 232 négyzetméter alapterületű fagyfagató mellett, a 484 négyzetméteres OFOTERT helyiségeit is.

Ha minden igaz, még bő egy év, és a kontaktlencsére váró szegediek mentesülnek az oly idő- és pénzigényes utazgatásoktól. Úgy legyen!

Fehéren, feketén a troliról

Kezdjük a fehérrel, bizonyoságul annak, hogy ha ritkán is, akár a hollók között, de ilyen is előfordul a közlekedésben. Derkács János (Ósz utca 43.) a közlekedési vállalat igazgatójának is elküldte levelét, megtehettük volna, mi nem foglalkozunk vele. Úgy éreztük azonban, hogy a jó példa dicsegetet érdemel, nemcsak a főnöktől, hanem a közvéleménytől is.

Olvasónk gyakran utazik az 5-ös trolin, amely Rókustól az újszegedi végállomá-

műveket főleg öregek és kisgyerekes anyák veszik igénybe. Olvasónk megtudta a vezető nevét is: Kósa Barnabásné. Ugyancsak az 5-ös troliról

Betegnek nincs zsebkendő?

Egyetértéssel fogadtuk a tehetetlenségében szerkesztőségünkhöz fordult Sz. M. panaszát. Olvasónk az SZTK II. számú rendelőintézetének üzemi büféjét vezeti, úgy tűnik, nem is akaróhogy, hisz lelkiismereti kérdésnek tekinti, hogy egy egészségügyi intézményben működő büfétől tagadják meg ezt a kérést, is ment a Papírértékesítő Vállalat áruforgalmi osztályára, hogy megrendelje az árut. Ott azonban közölték vele, hogy mivel szerződéses az üzlet, neki nem jár

ról ír Sándor Tiborné (Ipoly sor 93.), Gulácsy Andrásné (Nyitra u. 15/B.), Tóth Pál (Nyitra u. 13/B.) panaszuk orvoslása azonban nem a jármű vezetőjére tartozik. Nehezményezik, hogy míg eddig 5-6 percenként közlekedett ezen a vonalon a trolis, most 15-20 percet is kell várniuk az utasoknak az Óthalmi úti végállomáson. Mire végre megérkezik a várva várt trolis, anynyi az utas, hogy a gyerekekkel, babakocsival nehezen mozgó fől se férnek rá. „Nem lehetne visszaállítani a régi menet-érendet?” — kérdezik olvasóink a közlekedési vállalat vezetőitől.

papír zsebkendő, igénylással a jövőben se kísérletezzék. Csodálkozunk, mert más, ugyancsak az Afész-hez tartozó, szerződéses élelmiszerüzletben minden további nélkül lehet papír zsebkendőt vásárolni. Erthetően, hogy pont egy egészségügyi intézményben működő büfétől tagadják meg ezt a kérést, az SZTK-ban naponta megforduló, nem egyszer rosszulléttel küszködő többszáz beteg embertől!

Sorokban

Tiszavölgyi Béla (Csongrádi sgt. 108.) írja: az Északi városrész 301. sz. épületében október 8-10-ig 15-17-ig nem működött a felvonó. Amíg Felsővárosból, a központi felvonóügyeletől odaérnek a szerelők, a liften bennrekedt öregek, gyerekek idegbajt kapnak, s mi történik, ha a szerelők más- hol dolgoznak, vagy ha szombattól hétfőig hibásodik meg a lift? Mert, mint írja, úgy tűnik, hétfőig szünetel az ügyelet.

R. T.-né nehezményezte, hogy a kübekházi „nagy bolt”-ban azért nem rendelnek hentesárut kedden, hogy az előző heti keveske maradjék nehogy a nyakukon maradjon. Ezzel indokolják az üzletben, hogy a következő rendelésig csaknem 3 napig szinte üres a hűtővitrin.

A Vám téri öregek napközi otthonának lakói az öregek hónapja alkalmából rendezet, zenés délutánért, az uzsonnáért mondanak köszönetet a szervező szocialista brigádoknak.

Válaszol az illetékes

„A 66-os jelzésű autóbusszok Centrum Áruház melletti megállását azért szüntették meg, mert a Mikszáth Kálmán utca Centrum melletti szakasza igen rövid ahhoz, hogy 3-4 összefutó autóbusszvonal kocsiját be tudja fogadni. Döntésünknel figyelembe vettük, hogy a Centrum melletti megállóhelytől mindössze 2-300 méterre van a Bartók téri

végállomás, amely megfelelő módon helyettesítheti a röviddel azelőtti leszállási lehetőséget. Az indokokat figyelembe véve továbbra sem tartjuk célszerűnek a 66-os jelzésű járatok megállítását a Centrum Áruház mellett.” — írja egy korábbi észrevételünkre Balogh Imre, a Volán üzemigazgatója. Összeállította: Chikán Agnes

Kell a jó szó

Még mielőtt nyugdíjba ment volna egy kedves, idősebb ismerősöm többször is beszélgettem vele. Olyan terveik voltak, hogy a kéri, rövid pihenés után újra munkába lép, visszamegy vállalatához, s — ha nem is annyit, mint korábban — ismét dolgozni fog. Szükség is lett volna erre, elismert, jó szakember, rengeteg fiatal nevelt, munkáját több kitüntetéssel jutalmazták. Mégis mást vállalt, nem szakmájába vágó feladatot. Ennek okáról — amikor nemrég találkoztam vele — nem szívesen beszélt. Csúppán annyit mondott: „Egy szóval sem mondták, hogy számítanak rám.”

Több évtizedes munkája után úgy távozott munkahelyéről, mint egy idegen. Megkeseredett szájjal, mert a vállalat vezetőségétől kapott értesítés csupán azt tartalmazza, hogy elérkezett nyugdíjavonulásának ideje, s ezért a Munka Törvénykönyv ilyen és ilyen pontja alapján munkaviszonyát megszüntették. Egy jó szó, egy mondat, amellyel megköszönték volna a becsülettel leszállást, nem volt benne. Igaz, akkor még gondolhatta, hogy sor kerül egy búcsúkézfogásra, elhangzik néhány baráti szó, de ez is elmaradt. Mint ahogy az is, hogy szükség lenne nyugdíjasként is munkájára. Joggal érezhette, hogy fölöslegessé vált, s jobb lesz, ha másutt ajánlja fel tudását. Az is joggal bántotta, hogy tudta: vállalatánál kevés a

jó szakember, s ennek ellenére nem marasztalták egyetlen szóval sem.

Büszke volt szakmai tudására. Soha nem túrt el egyetlen munkatársától sem, hogy munkáját hanyagul végezze, mindenkitől lelkiismeretességet követelt, s ehhez 6 mutatott példát. Ezt diktálta szakmásonként. Sok kitüntetéssel, elismeréssel, am végül azt a pár emberi szót, amelyet mindennél többre tartott volna, nem kapta meg.

Nem egyedül érez így. Valamennyien vágyunk arra, hogy munkánkat, igyekeztünket ne csupán az esetleges jutalmakkal, kitüntetésekkel, hanem jó szóval is elismerjék. Nehány vezető a sok elfoglaltsággal magyarázza, hogy erre, sajnos, nem jut idő. Pedig erre kell időt találni. Napjainkban sokat beszélünk a jó munkahelyi légkörről, a kedvelt végzett hatékony munkáról. A jó szó ennek fontos és nélkülözhetetlen kelléke. Jobban kellene élni ezzel a lehetőséggel. Főként akkor nem szabadna megfeledkezni erről, amikor egy ember a több évtizedes, becsülettel végzett munka után nyugdíjba megy.

Nagyapam mindig azt mondta, ha úgy érezték, hogy már mellőzik a férfierőt kívánó munkánál: „Az öreg bútorát ki kell dobni”. Azóta sok év eltelt, de változott-e ez a szemlélet?

Csányi László
Maroslele, Petőfi u. 5.

A budai rakparton

Gázvezetéket építenek

A gázellátás javítása érdekében a budai alsó rakparton, a Szabadság- és a Petőfi-híd között, nagy átmérőjű gázvezeték építését kezdi meg ma, vasárnap a Fővárosi Gázművek. A munkálatok idején e térség forgalmi rendje megváltozik.

A járművek az alsó rakparton — a Petőfi-hídtől az Erzsébet-híd irányába

napközben egy nyomsvonon közlekedhetnek, de éjszaka és a hét végeken az alsó rakpartot itt teljesen lezárják. Az észak-déli forgalmat terelőutakra vezetik, erről a Döbrentei térnél elhelyezett táblák adnak tájékoztatást.

A vezetékepítést az előzetes tervek szerint várhatóan az év végére befejezik.